

TELEGRAFUL ROMAN.

N° 37. ANULU XIII.

Telegraful eșe de două ori pe sepm
man: joi și Duminică. — Prenume-
ratuinea se face în Sabiu la expeditora
ieei pe afara la c. r. poste, cu bani
gata prin scrisori francate, adresate
către expeditora. Pretiul prenumeratua
noi pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

Sabiu, in 13|25 Maiu 1865.

tre provinciale din Monarchia pe unu ann
8 fl. éra pe o jumetate de anu 4 fl. v. a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru
intea ora cu 1. cr. sîrul cu inter-
mici, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si
pentru a trei'a repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Drumul de feru transsilvanu.

In fine avemu si noi Transsilvanii drumu de feru, — celu pulinu o bucatica. In siedintele casei ablegatilor din 12 Maiu si dilele urmatore s'a priimitu cu unele modificatuni proponerile comitetului respectivu. Mai pe largu despre acésta vorbim sub rubric'a : dela Senatulu imperialu, aici vomu comunicá pe scurtu numai atât'a, ca fatia cu cele dôue pareri diverginti, un'a a dietei transsilvane : că lini'a sa mérge dela Belgradu pe Tarnâvila Brasiovu, si alt'a a regimului, cu sa mérge dela Belgradu la Sabiu si sa ésa pela Turnulu rosu, comitetulu au alesu calea de mijlocu, adeca nici pela Brasiovu, nici pela Sabiu. nici pela Clusiu, ci de o camada nu mai pâna la Belgradu, care propunere apoi s'a si priimitu din partea casei ablegatilor. Astfel dar in scurtu tempu vomu avé si noi Transsilvanii celu putinu o parte de drumu de feru in patri'a nostra. Cu intristare trebuie sa véda ori ce patriotu transsilyanu (dicem in adiansu: transsilvanu, si nu : românu, sasu ori magiaru, căci in cestiuni de acestea natiunalitatea nu e indreptatita a duce rolu), cum afacerea acésta de importantia vitala pentru tiér'a nostra, s'a finit uintr'unu modu deplorabilu, stirbitu si defectuosu. Insa ce erá sa si faca cas'a ablegatilor alt'a, dupace regimulu pledá cu atât'a caldura nemeritata pentru lini'a dela Turnulu rosu, pecandu diet'a tranna staruiá pentru lini'a Tarnâvila—Brasiovu, in fine candu mai domniá si o a trei'a parere, ca drumulu feratu sa se aduca dela Oradea pela Clusiu la Belgradu? Ce erá, dicem, sa faca cas'a ablegatilor alt'a, decatú sa aduca unu conclusu ciungitu, care numai intr'atât'a pote multiamí pre Transsilvanii, incatú tote trei partidele, ce suntu in certa necontentita, mai potu avé sperantia, ca proiectele loru, de-si nu suntu inceviintiate, dar nu suntu nici reieptate! Aici dar amu ajunsu cu drumulu nostru feratu, si trebuie sa marturisimu pe fatia, ca prin portarea nostra nici ca amu meritatu ce-va mai bunu. Căci déca nu amestecam in cestiunea acésta de economia nefericitele nostre patimi natiunale; déca nu pretindeam lu-cruri, ce vedeamu inainte ca suntu cu nepotintia a se realisá, vremu sa dicem: déca nu pretindeam, că imperiulu celu atât de ingreuiatu cu finantiele sele, sa ne zidescă trei lini'i totdeodata, déca in fine ne manifestam patriotismulu, ce-lu portamu in tota clipit'a pe buze, prin o resig-natiune nobila patriotică, si nu alteramu prin deputatiunile si tractatele si brosiurele nostre votulu dietei, alu representantiei tierei, care votu erá menitu a multiamí tote interesele drepte si possibile: atunci astadi n'am avé lini'a dela Aradu la Belgradu, ci mai prin mijlocul tierei o linia dela Aradu prin Belgradu, pe Tarnâvila, prin Secuime la Brasiovu si la vam'a Buzeului.

Insa acésta e fatal'a nefericire a nostra Transsilvanilor, ca nu trebuie sa ne strice altii din afară, căci destulu ne stricâmu noi insine; acésta e fatal'a nostra nefericire, ca tempulu ne invétia necurmatus, dar noi nu ascultâmu lectiunile lui

Dela Senatulu imperialu.

Desbaterea asupr'a drumului de feru transsilvanu.

Siedintia din 30 Aprilie (12 Maiu.)

Dupa cete-va antecedintie vine la ordine raportulu comite-tului privitoriu la drumulu feratu transsilvanu.

Referintele Dr. Rechbauer se urca pe tribuna si ia cuventulu. De unu sîru de ani, dice, inffintarea unui drumu feratu spre si in marele-principatu Transsilvan'a este obiectu de pertractari si cercetari zelose, si drumulu acest'a mai cu séma in tempulu nou se cere mai multu decatú ori candu. De altmintrea si este unu ce préfirescu; căci déca in generalu pentru fiacare tiéra spre inaintarea intereselor ei materiale unu drumu feratu este de inalta insemnata, apoi pentru Transsilvan'a inffintarea lui cătu mai curendu este in

adeveru o cestiune de vietia; căci numai tragendu-se Transsilvan'a in rociulu de sine i se va dá inlesnirea a urca copiosele sele averi firesci si a luá in privint'a agricola, mercantila si industriala aventulu, de care e capace tiér'a aceea.

Dar ori cătu e de recunoscuta trebuint'a, ori cătu de dorita inffintarea, aceea pân' acum inca totu n'a urmatu, si cau'sa se pare a fi in parte aceea, ca nici pamentenii insisi, nici locurile normative inca nu se potura uni in privint'a directiunei principale a acestui drumu.

Pâna acum se luara in considerare mai cu séma dôue directiuni, un'a dela Oradea mare prin valea Crisului la Clusiu, de acolo la Brasiovu, si apoi mai departe prin vam'a Buzeu-lui la Galatiu, si a dôu'a dela Aradu pe la Vintiulu de josu si Sabesiulu sasescu la Sabiu, si apoi mai departe pe la vam'a Turnului rosu la Bucuresci. Ambe directiunile acestea se 'ncuviintiara inca la an. 1862 de cătra Maiestatea Sea intru atât'a, incatú se 'ncuviintià principiulu continuarei acestui drumu din Ungari'a. Pentru de a tiné séma dupa potintia intereselor celor fundate, in parte diverginti, Guvernul inca in anulu trecutu aduse o propositiune, prin carea se proiectá unu rociu intregu de drumuri ferate pentru Ungari'a (Transsilvan'a ! Red.), carea erá sa cuprinda patru lini'i, sa aiba centrulu in Belgradu si sa se estinda astfel :

a) o linia dela Aradu la Sabiu, si apoi spre fruntariulu transsilvano-romanescu la Turnulu rosu, en o linia laterala la Belgradu ;

b) unu drumu feratu dela Belgradu la Clusiu ;

c) unu drumu feratu dela Clusiu la Oradea mare ; si

d) unulu dela Belgradu pe siesulu Tarnâvei la Brasiovu, si de acolo pân' la fruntariulu transsilvano-romanescu.

Acésta propositiune a regimului inca 'n sessiunea din urma se predete unui comitetu pentru preconsultare, care o si luase in pertractare scrupulosa si o si adusese la deplinire, dar reportulu lui nu se mai potu aduce naintea in. case, pentruca sessiunea se 'ncheia mai nainte. Cu tote acestea me credu indatoratu, a substerne in. case in liniamentele mai de frunte rezultatulu consultârilor comitetului din anulu trecutu, căci numai in modulu acest'a se pote cunoșce de ajunsu tota starea lucrului. Comitetulu din anulu trecutu recunoscuse cu unanimitate necessitatea de a se 'nfiinti cătu mai cu rendu o linia de sine la si in Transsilvan'a, precum si aceea, ca cete patru lini'i propuse de regimul voru si de ajunsu a corespunde dupa potintia recerintelor tierei, fiindca prin acelea s'aru deschide unu drumu duplu pentru comerciulu universalu, de o parte pe la Brasiovu si vam'a Buzeu-lui la Galati si gurile Dunarei, de alta parte pe la Sabiu si Bucuresci la Varna si la Marea-négra.

Dar comitetulu nu potu trece cu vederea, ca dupa impregiurârile finantiale de acum ale imperiului tote patru lini'e aru impune statutului sarcini prea grele, de ore ce pe lângă mic'a rentabilitate, ce se pote prevede ea o voru avé deocamdata aceste drumuri, statulu aru trebui sa se incarce cu subventiune de mai multe millioane pe anu. Mai departe a fostu comitetulu de parerea aceea, ca dupa impregiurârile de acum ale Transsilvaniei prin cladirea unei lini'i se satisface deocamdata scopul presiptu, si ca pelânga referintele cele cam primitive inca ale Transsilvaniei in privint'a industriala si agricola prin cladirea duoru drumuri negrescă unulu s'aru nimici prin celalaltu.

Din motivele acestea comitetulu din anulu trecutu s'a decisu intr'acolo, ca subventiunea din partea statului sa se 'ncuviintieze numai pentru un'a linia de drumu feratu. Pe bas'a acestui conclusu principiulu incepù apoi comitetulu a consultá, ce directiune sa se dee acestei lini'i. Regimulu a remasu pe lângă parerea sea, insemnandu lini'a Aradu—Sabiu—Turnu-rosiu că aceea, carea sa se intreprinda si sa se cladescă nainte de tote. In comitetu s'au datu in privint'a acésta trei pareri deosebite. Un'a in consunantia cu propositiunea regimului se

declară pentru lini'a Aradu— Sabiu— Turnurosiu, și adeca din cau'a aceea, căci drumul acest'a aru fi celu mai scurtu, cu 42 mile, căci duce prin valea Muresului și face cele mai mici greutăți de teren, dă cele mai mari perspective la rentabilitate, și tocmai pentru înființarea cea cu usurintă aru fi imprenat cu spesele cele mai putine, pecandu drumulu cerutu de alta parte Oradea-mare— Brasovu face dificultăți mai mari în privința terenului, este mai lungă și prin urmare și mai sumtuos. Din contra se obiectă dintr'alta parte a comitetului, ca lini'a Aradu— Sabiu— Sabiu taia Transsilvani'a numai în partea cea mai mică la apusulu de medie, prin urmare nu poate contribui mai nimic la aventarea culturei și industriei, pe cindu din contra lini'a Oradea mare— Clusiu prin valea Tarnavei la Brasovu taia tîr'a în lungime de 73 mile, atinge siesurile cele mai roditore și dă speranțe pentru o influențare salutifera asupr'a inaintării culturei, prin care spesele întreținute se recompensa cu abundantia.

O a treia parere în fine era aceea, ca să se clădească dela Oradea la Clusiu și de acolo la Sabiu, dar pe la Copsita, din cau'a că directiunea această lasă deschisă legatură atâtă cu Sabiul, cătă și cu Brasovul.

Fiindu astfelu diverginti parerile membrilor lui, Comitetul nainte de a se slobodi la o hotărire definitiva, se crediște datoriu să trebă mai antâi omeni eunoscatori de lucru, și de aceea se ascultara consiliarulu regimului Engerth și inginerulu superioru Villungen; ambii s'au declaratu într'acolo, ca în sine lini'a Aradu— Alvintiu— Sabiu— Turnulu rosu este cea mai scorta și mai recomandabila. Consiliarulu regimului Engerth insă a desfășurat opiniunea sea într'acolo, că de către facerea liniei are a se consideră impreunarea celor trei cetăți principale ale tierei, apoi lini'a pela Copsita este de preferit celei de pe la Sabiu. Pe temeiulu ascultării acestoru experti comitetulu anului trecutu a crediște de trebuită, că nainte de a se aduce hotărire definitiva, să se facă cercetări mai departe, și dupace acelea în anulu trecutu nu se potura face, a crediște, ca în anulu acelă nu poate să se sloboda la consultare definitiva, și să a unitu în hotărirea urmatore: Inaltă casa să binevoieșca a hotari: „Recunoscendu necesitatea clădirii unui drumu feratu, prin care Marele-principatu Transsilvani'a de o parte spre apusu sa se lege cu drumurile de feru din Ungaria, de alta parte cu Moldova și România, respective cu marea negă, se asigura garantarea vîstieriei statului pentru camatuirea și respunderea capitalului de lucru pentru clădirea și susținerea unui astfelu de drumu feratu; propositiunea prezintă a regimulu, ce cuprinde unu roci intregu de linii ferate în Transsilvani'a, se reiepta, și regimulu se provocea, că până la sessiunea cea mai de aproape să aduca o propositiune nouă, prin care să se proiecteze numai un'a linia principală de drumu feratu, care să corespunda după potintia deopotrivă intereselor tierei.“

Comitetulu din anulu trecutu crediște, ca propunerea această fără muștrare de cugetu se poate recomenda spre primire, pentru ca printre ens'a clădirea drumului insusi nu s'ară să tragațatu, de o'rece pe tempulu consultării de acum unu anu inca nu se formasera întreprinderi, cari să fie luatu asupra-si clădirea, și pentru atunci totu aru și mai fostu cu potintia a se pune 'n contielegerea cuvenita pentru combinația cu drumurile principatelor dela Dunare. Pe bas'a acestoru decisiuni a fostu conceputu și tiparit reportulu comitetului din anulu trecutu, dar, dupacum s'au observat, nu se mai potu desbate în inaltă casa, pentru că sessiunea se 'ncheia mai curendu. De atunci multu s'au schimbătu referințele. Dupa încheierea sessiunei din urma adeca guvernului, fără de a luă 'n socotintă, ca finanțele statului la clădirea acestui drumu fără 'ndoiește suntu engagiate în mare măsură, ear pentru această la ori ce casu se cere incuviintarea constituțională, s'au aflatu indemnati, a întreprinde clădirea dela Aradu pe la Alvintiu la Belgradu pe spesele statului, fără de a accepta incuviintarea constituțională. Spre scopulu acestă se facă din partea ministeriului de comerț și de finanțe cu institutulu de creditu pentru comerț și industria și cu societatea drumului de feru tissanu în 6 Iuliu 1864. unu contractu, prin care institutulu de creditu se deoblegă, a dă banii de lipsă pentru de a se 'ncepe indată clădirea liniei dela Aradu pe la Alvintiu la Belgradu, până la catimea maximala de 5 milioane fl. v. a., erariului c. r. cu condițiile statelor intr'acestu contractu, ear societatea drumului de feru tissanu luă asupra-si 'ncepe indată și a continuă clădirea acestei linii prin personalul seu sub directiunea directorului, Consiliarului c. r. alu regimului, Schimke.

Totdeodata guvernulu c. r., prin publicația din 9 Iuniu 1864 au escrisu tractarea ofertelor pentru darea unei concesiuni pentru zidirea și înțerea unui drumu feratu cu locomotivu dela Aradu pe la Alvintiu și Sabiu până la frunțariul

romanesca la vam'a Turnului rosu cu o linia laterală dela Alvintiu la Belgradu, după carea apoi să urmara două oferte, unul dela institutulu de creditu pentru comerț și industria în compania cu principale Carolu Iablowski și cu Englesii W. R. Drake, R. M. Rate și Tom'a Brasey, celalaltu dela E. Pickering din Londra. Din aceste două oferte regimulu au aflatu mai favorabilu alu doi Pickering din Londra, și dupace acelă a datu garanția, că se ceră dela densulu, a 'ncheiatu cu ele pertractarea și i-au asecurat darea concesiunii între condițiile fixate cu densulu, rezervându-se approbația constituțională din partea senatului imperialu. Condițiile dărei acesteia de concesiune, și respective incuviintarea constituțională a favoririlor pentru drumul de feru dela Aradu pe la Alvintiu și Sabiu până la frunțariul romanesca la vam'a Turnului rosu cu o linia laterală dela Alvintiu la Belgradu, suntu acum obiectul proiectului de lege, adusu de regimul în siedintă 14 a acestei înalte case.

Pentru preconsultarea acestui proiectu de lege înaltă casa în siedintă 15. au alesu unu comitetu de 12 membri. Acestu comitetu, care cu excepția duoru membri este compus din aceiasi individi, cari fusesera alesi în sessiunea espirata pentru preconsultarea proiectului de lege privitoru la drumul feratu transnu, la consultarea asupr'a proiectului de fatia alu regimului se află într'o poziție deosebita.

In anulu trecutu diferențele în comitetu erau indreptate mai cu séma într'acolo, care statuie să se aléga pentru trezarea drumului din Ungaria la Transsilvani'a, și neafandu-se îndestulitoru materialulu și cerendu-se propositiuni mai departe, astadi ne aflatu fatia 'n fatia cu unu faptu complinitu; căci, precum observai, regimulu incepuse dejă a zidi pe la Aradu la Vintiulu de josu și Belgradu, și assecurase spre scopulu acestă mijloacele banesci, și ne vedem dejă pusi în fatia unui faptu complinitu. Fatia cu acestu faptu se simte comitetulu indatoratu, a pronunciat pe fatia, ca procederea regimului statului, la 'ncheierea acordului din 6 Iuliu 1864, prin carea finanțele statului se receru în măsură atâtă de însemnată și s'au 'ncheiatu o operațiune de creditu, fără de a se fi cerutu consimilmentul constituționalu, ba fără de a rectifică aceasta procedere barem în urma la propunerea memorandului prin espunerea motivelor, și inca chiaru și fără de a comunica lucrulu în intielesulu § 9 alu legei din 13 Decembrie 1862 comisii pentru controlarea datorielor statului cu privire la patentă din 17 Iuliu 1860, la diplom'a din 20 Octobre 1860 și la patentă din 26 Februarie 1861 este o vătemare a constituției, carea comitetulu crede ca trebuie să o reprobeze cu resolutie.

Dar cu toate că comitetulu se crediște datoriu, a pronunciat această cu privire la documentele constituționale și fatia cu procederea regimului, totusi crede, că astadi între impregiurările de fatia nu va remană altă de facutu, decătu aprobă acum'a la urma ceea ce s'au facutu și a acordă zidirea dela Aradu până la Vintiulu de josu și Belgradu, de o'rece mijloacele banale în parte, adeca cam la 1 mill. s'au spesat dejă, de o'rece pentru continuarea drumului s'au 'ncheiatu contractele, și prin urmare curmarea lucrului la ori ce casu aru și de cea mai simțită paguba pentru statu.

De aceea comitetulu, fatia cu aceste fapte și în consonanță cu propositiunea regimului se crediște datoriu a se enunță pentru drumul dela Aradu pe la Vintiulu de josu la Belgradu. Ear cătu pentru continuarea drumului dela Vintiulu de josu ori Belgradu până la frunțariile imperiului, comitetulu nu se potu impacă cu propositiunea regimului, că adeca să se zidese inca de acum dela Vintiulu de josu la Sabiu și la vam'a Turnului rosu..

Comitetulu adeca crediște, că într'o cestiu atâtă de momentosă, precum e tragerea unei linie ferate într'o tierra, prin care se atingu atâta interese, să se tina séma după cuviintia și de vocea tierei. Diet'a transsilvana insă în sessiunea an. 1864 într'o preaumilită reprezentare către Majestatea Sea s'au declarat cu privire la aceasta cestiu intr'unu modu pe cătu de resolutu, pe atâtă și de fundat. Diet'a transsilvana accentuată în reprezentare sea, că nainte de toate s'au pus ochii pe două linie, precum observai mai nainte, un'a prin siesulu Muresului pe la Sabiu la Bucuresci și Varn'a, și altă prin valea Crisiului și a Tarnăvei la Brasovu. Dar diet'a, dupace regimulu într'aceea întreprinsese facerea drumului de feru pe la Vintiulu de josu la Belgradu și astfel decisese prin faptu punctulu de intrare în Transsilvani'a, declară în preaumilită sea reprezentare din cuventu în cuventu precum urmează:

„Cei mai credinciosi reprezentanti ai Mareprincipatului Transsilvani'a se vedu în fatia unui faptu complinitu, care în adeveru acum de odată au decis asupr'a unui din ambe punctele de intrare, a unui faptu, care, că unor reprezentanti ai tierei, le impune detori' să conlucre cu încordarea tuturor poterilor la aceea, că din aceasta faptă tierra să traga totu po-

*) A se vedea reprezentare întrăga în nr. 54 1864 alu „T. R.“ Red.)

tenciosulu folosu, ce insa numai in acelui casu s'ară poté, déca pentru acestu drumu ferecatu, celu d'antâi alu Transsilvaniei, incâtu acel'a pote ca pe unu tempu mai indelungat are a remâne unicula in tiéra, — déca acestui drumu s'ară defige unu astfelu de punctu de esire, care sa faca cu potinta impartasirea cătu mai multor tienuturi ale tierei la binefacerile drumului feratu.

Purcediendu din acestu respectu, singurulu directarii pentru densii, precredinciosi supusii representanti ai Transsilvaniei tiermurinda-se pre lângă starea unui faptu complinitu, cutéza dara supt impregiurările de satia a indigâtă continuarea drumului ferecatu dela Vintiulu inferiore prin lunc'a Tarnâvei la Brasiovu pâna la punctulu esirei Buzeu, ampleteandu deodata cetâtile Clusiu si Sabiu in acesta linia principala, a indegetă acesta directiune de acelu modu de resolvare, care considera cătu se pote mai multu interesele Transsilvaniei prin deschiderea mai toturor vâliloru sele, si anume a celor mai productive, si totu deodata deschide si comerciului austriacu liniele principale de comunicatiune la Galati si de aci in nordu-ost la marea negra cu Russi'a meridiunala si cu Persia.

In acesta linia principala, supt auspiciile presinte, se concentră cele mai momentóse interese patriotic transsilvane.

Inrandu in tiéra drumulu feratu in mediadì-apusu, duce pre fertilea vale a Muresului pâna unde se impreuna ambele Tarnâvi prin mijlocul tienutului principale alu celor mai pretióse tesaure minerali, carbuni fosili, feru, sare si vinurilor nobile murasiene, apoi ramurindu-se spre estu si abatendu-se in tienutulu Tarnâvei deschide comerciului esternu avut'a productelor naturali a dôue vâli din cele mai productive ale Traassilvaniei si impreuna prin atragerea Sabiu si Clusiu locuri importante prin industria si insemnate prin meserie ce infloresc intr'ensele. De aci in cursu progresivu oferesce unei parti a Secuimei beneficile unui mijloc perfectiunatu de comunicatiune, aduce tiéra Oltului cu giganticele poteri de apa in strinsa legatura cu calea cea mare a comerciului, si desbuca, dupa ce au atinsu Brasiovulu, cea d'antâi piétia de negotiu transsilvanu, cătra Principatele unite române, aceste tieri ale Dunarei inferiore pe drumulu, ce comerciul transsilvanu din seculi si-au alesu si pâna astazi si-au sustinut pentru comerciul seu.

Brasiovulu e depositoriulu capitale pentru cea mai mare parte de producte crude importate din si prin principatele unite danubiane, si de aci se straporta acestea departe in tierile superioare ale monarchiei. Parte din aceste produse crude se prelucrea prin industria in acesta cetate si cercuitulu ei, apoi prin negotiatori brasoveni se reespórtă pe calea cea mai scurta că manufacte in principate si in Bulgar'a, unde suntu articli de negotiu forte cautati in terguri.

Espórtulu mareloru brasovene, ce suie anuatim la mai multe milioane de fiorini, se sustine de secoli in Brasiovu si e funte de insemnate venite pentru tiéra Barciei, o parte din Secuime, apoi pentru tractele vecine ale Rupei, Sighisoarei si Mediesului.

Cá punctu transenale inca e Brasiovulu de importantia deosebita, căci prin densulu se mijlocesc comereiulu de transitu alu celor mai multe marfe spedit in principate din Viena si din statele reunionei portorali germane, si mai vertosu atunci, candu navigatiunea pe Dunare e intrerupta din cauza iernei.

Motive ponderóse suntu dara acestea din punctu de vedere comercialu, industriariu si manuspatuariu, cari cu preferintia ne facu a dorí, ca lini'a drumului feratu transsilvanu sa se impreune cu a principatelor unite in vecinatarea Brasiovului.

Acest'a este, Maiestatea Vostra, acea linia de drumu feratu, pe care a o insemnă dupa starea lucrului de astazi că pe cea mai potrivita, ne tinemu de cea d'antâi datorintia a noastră.

(Va urmá.)

Sabiu in 12 Maiu. (Unu premiu literariu.) Audimus din funte sigura, ca Preaven. Consistoriu archidiecesanu in siedint'a sea din 10/22 Maiu a luat spre placuta cunoscinta unu nou opu literariu: Computulu in scola populara, (manuslu pentru invetatori, de I. Popescu, Professoru in institutulu diecesanu pedagogico-teologicu din Sabiu, tipariulu tipografiei diecesane, 1864, si apretiuindu valorea lui, a votat autorului unu premiu de 200 fl. v. a. Spérâmu, ca intre barbatii nostri de scola se va afla cine-va, care sa ne dea o recensiune a acestei cărti, care credem de siguru ca va contribui la reformarea invetimentului aritmeticalu in scolele populare. *)

*) Dupacum scimus, cartea (14 côle si o carta cu figure) va consta 1 fl. si pentru imputinarea speselor postale se va potragede priori ce libraria.

Red.)

Varietati si nouatati de dî.

(Fundatiune pentru Dante.) Luandu ansa din serbatoreea cea mare a Italiei Maiestatea Sea Imperatulu a inițiatu unu stipendiu de 500 fl. la universitatea din Padov'a cu numirea „fundatiunea Danteana.“ Competitorii stipendiului trebuie sa fie facuti studiele filosofice la universitatea din Padov'a cu successu deosebitu si sa se dovozeze apoi literaturei, că sa poata perscrută si mai departe nemoritorele merite ale lui Dante. Pre cei mai demni de a se impartasi cu stipendiul i va propune universitatea din Padov'a. Stipendiul se da totu pe cate 2 ani.

Prospectu politicu.

Europ'a este forte surprinsa de mesurile de desarmare ale republicei americane de medianopte; căci ea acceptă, ca Americanii inca voru face că staturile europene, sa tîna adeca armate cătu se pote de mari, cu cari neavendu ocupatiune imlacuntru sa caute incurcaturi inafara. Americanii inca si de astădata se arata multu mai practici decât Europanii; ei in data dimicu 400,000 soldati, vendu 400 nai de resbelu si prin acesta imputinéza spesele celu putinu cu 1 mill. taleri pe dî, umplu cassele cele gole ale statului, — da ce e si mai mult redau plugului, lucratorelor si fabricelor 400,000 bratii barbatesci. Despre politica, ce o va urma Americ'a de medianopte fatia cu staturile europene, nu se pote dice inca nimicu sigur; presedintele Johnson sa fie disu privatim, ca ex officio nu se va amesteca in trebile Messicului, ear intrevenirile pe sub mână nu le va impedece. Cumca in astfelu de impregiurări nici imperatulu Maximilianu, dar nici Napoionu nu voru fi dormindu pe flori, cu atât'a mai vertosu, căci Juarez presedintele Messicului republican e inca mare si tare, se pote afirmă cu securitate. Si 'n adeveru Napoleonu se grăbesce cu reîntorcerea sea la Francia. — Cu privire la omorulu lui Lincoln s'a pusu mân'a pe o multime mare de conjurati; din chartiele lui Booth sa se sia vediutu, ca omorul a fostu planuitu si sprijinitu de capulu rebelilor de mediadì Iefferson Davis, de a ceea presedintele Johnson a si pusu premiu de 100,000 taleri pe capulu lui.

Despre canteculu popularu romanu.

(Din sfoia societăti literarie din Bucovina.)

Music'a, acesta arata sublima, para-se cătu de curiosu, ea totusi este o conditiune fundamentala si fiintala a vietiei, o columna poternica a unei culturi adeverate. Amu disu, ca music'a este o conditiune fundamentala a vietiei omenesci, pentru ca omulu, fie pe ori ce trépta a culturei, simte in launtrulu seu trebuinta, de a deschide acestu launtru alu seu prin eventu si cantare, de a investi bucuria seu dorerea sea in cuvinte seu in melodii, si astmodu a le impartasi lumiei; amu spusu ca music'a este o columna poternica a unei culture adeverate, pentruca prin ea se rotundiescu unghiuile felurilor simtri, se facu mai fine moravurile si datinile, in fine si inim'a omului, induiosieta de poterea ei, recunoscere din legile fundamentale ale musicei si atotă intelepciunea creatorului seu. Căci si music'a, că si schimbarea anotimpurilor, că si miscarea planetelor, este basata pe legi eterne si nestramutavere; disparendu negur'a intunecosa a temporilor vechi, disparendu musicii mistici, cari aduseseramai multa umbra decât'u lumina in sciintia musicei, disparendu totu in nimici'a si ridiculositatea loru, au facutu locu spiritului temporului de fatia si geniului omenilor mari, si astazi scie fiacarile, cumca si in musica esista legi supreme si eterne.

Legile acestea se potu afla usitoru din fiacare carte teoretica a musicei, si inveniandu-se se pote cunosc, ca music'a cea divina nu e numai proprietatea unor alesii, ci ca Dumnedieu au sadit'o că proprietate in inim'a fiacarui muritoriu, care numai voiesce a o priim. In templu de fatia music'a este proprietatea comună a intregei omenimi, fiecarele pote sa vina la templulu sacru, velulu e descoperit, misterile deschise.

Spunendu acestea, n'amu avutu de scopu, a scrie o teoria a musicei, voindu numai sa vorbescu putine despre canteculu popularu romanu. Totusi mi-voiu permite, a desluci in scurtu, ce este m u s i c a , c e - i m e l o d i a si r i t m u l u si ce-nsemnéza a r m o n i a .

Cuventulu musica si-trage originea sea dela musele antice. Prințele poetilor, Omer, numesce musele dînele cantarei. Ornamentulu muselor au fostu o cununa de lauri, in mână aveau o lira, din care cantau cantecele loru. Grecii intelegeau sub cuventulu musica (μουσική) asiā numitele arte ale muselor, mai alesu art'a musicala, poetica si retorica, si mai tardiu cuventulu m u s i c a priim insemnarea ce o are astazi.

Cantarea este de o versta cu genul omenescu. Ce simtiu inim'a, se investi in cuvinte si tonuri, espressiuni ale simtrilor vii, ce le treză, chiaru natur'a si fără voi'a omului, candu voi'a sa esprime placere, bucuria, dorere seu intrisera.

Suflarea cea ritmica a ventului, si optirea frandelor.

miscarea valurilor mărei, cântecul paserilor, susflarea ventului peste trestii tăiate și strune intinse, tōte acestea au inițiatu pre omu in starea lui firésca; elu ascultă ritmulu și tactulu naturei, le impreună cu cantarea sea, și asiā se nascu melodi'a in form'a sea ritmica — Pentru aceea sub melodia se intielege unu sīru anumitu de tonuri, care suna placutu la urechia prin urmarea și schimbarea nălțimei și josimei loru, prin scurtinea și lungimea loru; sub ritmulu se intielege fiacare miscare cu tactu, mai alesu insa mersulu in musica regulatu prin referintie anumite de tonuri și mesuri.

Armonia in musica este impreunarea mai multor tonuri, a căroru propasirea comună se baséza pe regule ficsate și luate din firea și referintele intervalelor. Prin armonia castiga melodi'a lumina și umbra, vietia și vioiciune; totusi melodi'a e lucrul de capetenia alu unei piese musicale, și trebuie mai alesu sa se pastreze.

Dupre aceste espuneri generale sa trecumu la cântecul poporalu român, obiectulu disertatiunei nōstre. — Fiacare națiune din lume are cântecele sale, pe care le iubesc mai multu decătu ori și care alte, căci suntu florile resarite din pamantul patriei, și odorulu celu mai pretiosu alu națiunei. Întrebare, cum se nasce cântecul poporalu? Se nasce séu in poporu insusi, nefindu cunoscutu nici poetulu nici compozitorulu, séu ca melodiele și cuvintele compozitorilor și poetilor poporali ajungu in poporu, trecendu pe nesciute dela casa la casa, dela satu la satu, pân' ce devine proprietatea poporului. Fiacare cântec frumosu și poporalu petrunde in celu mai misteriosu adâncu alu inimei, și incânta pe omu cu o placere nespusa. Fiacare națiune iubesc cântecul seu poporalu că o parte a eului seu națiunalu, ascultandu cu indoișire melodiele dragalasie din tiér'a sea, ce-i rechiamă legănțulu copilariei, visele tineretielor și cugetările barbatiei sale.

Dupre caracterulu poporalu se deosebescu și cântecele națiunale, cari arata insusurile principale, simțurile și cugetările națiunei. Italianulu cânta veselu pe gitara, strabatendu undele mărei cu gondol'a sea; Serbulu trage cu arculu pe husl'a cu o struna, și-si reamintesce tempurile vechi de câmpulu Cosovei, de Vucu și Marco; Magiarulu salta in ciard'a lui lângă vinu și sunetulu tiembaleloru, ascultandu infocatele cântece ale cicosiului; Românulu siediendu pe o movila de Tataru in câmpu, séu pe pisculu muntiloru lângă turm'a sea, cânta din fluietu doinele melancolice și duióse, séu salta la horele cele mândre și vesele, invocandu séu pe drag'a sea frumosa, séu imbarbatandu-se cu impressiunile trecutului gloriosu.

Dar nu numai temperamentul, moravurile și datinele înriură asupr'a cântecului poporalu, ci mai alesu istoria unui poporu lasa intiparirile cele mai poternice, și acelea se intrupescu in melodii, incătu adesu poti invetiā mai multa istoria dintr'unu cântecu poporalu, decătu dintr'o carte intréga de istoria.

Memori'a marirei și inflorirei poporului român, apoi cercetarea și intrigele sangerose din launtru, invasiunile de Turci, Tatari, Lesi și Unguri, cari de atâtea ori calcau patri'a, riurile de sănge român, ce s'au versatu pentru libertate și dreptate, lacrimile celor prinsi și dusi in strainatace, mai tardiu decaderea patriei sub marsiavii Fanariotii, in fine re'nvierea eii, eata materialulu bogatu, eata motivele multelor cântece doióse și vesele. Dar macar ca une-ori se cânta in cântece periode de stralucire a Românilor, macarca cântecele erotice (amoróse) și de jocu alunga tristeti'a și melancoli'a, totusi tristeti'a și melancoli'a este tipulu fundamentalu și caracterulu principalu alu cântecului român, care atâtă de bine scie a indoiosiă ori ce susfletu român și a-lu rapí in gânduri și simțiri, déca se adencesce in ascultarea unei doine frumoase și melancolice! Cântă doin'a vinariulu Moldovei séu alu Munteniei, cânte-o Românulu din Transilvania frumosa, câte-o in fine pastorilu din Carpatii Bucovinei, tōte vinu dintr'unu isvoru comunu, tōte au unu tonu melancolicu, din care ori ce auditori pote cunoșce inflorirea, caderea, servitutea, dorerea și bucuri'a națiunei române!

Națiunea română iubesc cântecul mai presus de tōte; unde numai se aude limb'a română, acolo resuna și cântecul român celu fragedu, dulce și melancolicu. Cine aru poté sa numere tōte aceste cântece dragalasie române? Cântecul este celu ce urmează pre Român in tōta vieti'a lui; copilasulu nou nascutu e adormit de maica sea in lăgănu prin fragedulu „nani, nani, copilaslu;” in cântece petrece Românulu anii frumosi și auriti ai junimei; cântecul lu-urmăza la altariul casatoriei, elu are cântece, ce-i năltia bucuri'a; are cântece, ce-i alina durerile și-i usurăza inim'a, elu cânta cântece copiiloru și nepotiloru sei; elu are cântece pentru indulcirea batranieielor sale, intre cântece inchide elu ochii la somnulu eternu, intre cantări se petrece corpulu seu la cimitiru, și cu cantare trista se acoperu scumpele lui ramasitie cu tierâna rece și grea!

Cuvintele și melodi'a copilulu le invetiā dela parinti, carii

precum au priimitu invetiatura dela parintii loru, asiā o și strâplanta la copii și nepotii loru, și asiā se mostenesce cântecul stramosiescu din neamu in neamu că o tradiție scumpa. Devenindu astfelu cântecele poporale o tradiție a poporului, nu potu sa dispară nici candu, ci din contra, tesaurul acestu naționalu se immultiesce din dî in dî totu mai multu, și pentru aceea potu sa spunu inca odata in deplina conscientia: „Cine poate numera tōte cântecele române, atâtă de dragalasie, fragede și melancolice?”

Dorindu insa a le orendu approximativu dupre unu sistem, mi-voiu permite a le impartis dupre classificarea urmatore:

a) Cântecul istorico-epicu. Aci aru trebuu sa se puna tōte cântecele, ce atingu niscese momente ale istoriei române, precum d. e. cantările din periodula stralucirei a lui Stefanu celu mare, apoi cantările despre invaziunea barbarilor vecini și altele.

b) Doinel eseu cântecele de doru; aci aru trebuu puse cântecele și doinele, in care se exprima dorulu celu nemarginitu alu Românului din strainatace séu din slavia, dorulu moicei dupa siuflu seu dusu in batalia, dorerea semeei dupa sotiuflu seu mortu, alu copilei dupa fratele, séu dragulu seu băditia, ce au plecatu in batalia și n'au mai venit. s. a. s. a.

c) Cântece de natura erotica, adeca cele de amoru.

d) Cântece ocasiunale, precum colindele, cântecele la culesulu vieloru și a grăului, la claca, la nunta și la immormentare, asiā numitele bocete.

e) Cântecele de jocu, adeca horele.

Fras'a melodica a cântecului poporalu român este cea mai mare parte frasa regulara, adeca, melodi'a constă din 8 și 16 tacte, arare ori sa afla melodii de 10 și 12 tacte, semicolonulu musicalu sta mai adesu de tactulu alu 4-lea și alu 8-lea. Finalele suntu de regula cadentie de tonica complete, forte raru provine o cadentia necompleta, séu unu finale pe dominant'a séu pe tertia. Ce se atinge de miscarea ritmica séu de tactulu, apoi in cantecele poporale romane suntu reprezentate numai tactele ordinarie adeca $\frac{4}{4}, \frac{2}{4}, \frac{3}{4}, \frac{6}{8}, \frac{3}{8}$, de-si adese se intempla, cumca unele tacte din melodi'a unei doine séu unui cantecu se repetescu de atâtea ori, incătu e forte cu anevoie de a le insira intr'o mesura de tactu otarita.

In melodi'a poporalu româna predominesc modulu tonului molu, de-si provine in multe și duru. Adese cele 8 tacte d'antai din o frasa de 17 tacte se miscă in duru, cele 8 tacte din urma in modulu molu afinu, séu vice versa. Fenomenul acesta alu melodiei, adeca urmarea tonului molu dupa duru, urmarea umbrei musicei dupre lumina produce unu far-mecu extraordinar in inimile auditorilor. In fine modulu melismaticu și silabici alu cantări este impartitul forte frumosu mai in tōte cântecele poporale române. Modulatiunea se face in deobse dupa modulu duru séu molu paralelu, de-si nu arare ori provine modulatiunea dupa subdominantă séu dupa modulu duru séu molu corespondatoriu.

Națiunea română posede inca unu numeru mare de melodii doióse, dragalasie și melancolice, hore, doine, jocuri națiunale, care se executa numai prin music'a instrumentala, neavandu ele testu; trebuie insa totusi sa se numere la tesaurul musicalu alu națiunei, pentru ca originea loru, de-si suntu fără cuvinte, in susfletulu român, in inimile române.

Pentruca insa onoratii cetitori și compatrioti sa cunoscă tesaurulu poeticu și melodiciu alu națiunei române, prea on-redactiune a „Foilei Societății pentru literatur'a și cultur'a româna“ au luat asupr'a sea problem'a cea grea, de a reproduce din tempu in tempu in colonele acestei foi unele cântece cu melodi'a loru, pentru că astfelu sa se pastreze și cuventul sătonulu și sa tréca și la generațiunile viitoare.

Incătu voru ajunge poterile mele cele slabe, me voiu să li aduce la lumina aurulu acesta curatul și frumosu alu musicei națiunale. Me despartu cu salutarea minerului: „Norocu să dea Domnedieu!“

Unu amatoriu și culegatoriu de cantece poporale române.

Nr. 17—2

ANUNCIU.

Subscrisulu, că nou Viceinspectore alu muntiloru Hasdate in comitatulu Turdei, face cunoscutu celor ce pentru dobitocele loru dorescu a esarendă pasiunatu, cumca pasiunatulu din muntii prenumi, 2777. jugere, și adeca intr'unu locu de 2200. jugere, și celealte impartiște in mai multe locuri se voru dă in arenda pe unu anu, séu și pe mai multi. Doritorii de a esarendă au să se indreptă prin epistole francate séu personaliter cătra subscrisulu in Gelou (Gyalu).

Franciscu Soos.

Burs'a din Vien'a 12/24 Maiu 1865.

Metalicele 5%	71 20	Actiile de creditu	183 60
Imprumutulu nat. 5%	75 90	Argintulu	107
Actiile de banca	803	Galbinulu	5 20 1/2

Editur'a și tipariulu tipografiei archidiecesane.